

BIULETYN

RADY OKRĘGOWEJ ZRZESZENIA SPORTOWEGO BUDOWLANI POZNAŃ

ZA ROK 1952-1953



Wielki przyjaciel naszego narodu — Towarzysz Józef Stalin

„Nigdy nie uchylajcie się od spraw drobnych w swej pracy, albowiem z rzeczy małych powstają wielkie. Na tym polega jedno z najważniejszych przykazań Iljicza."

J. Stalin

WSTĘP

Analizując sytuację międzynarodową Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut powiedział:

„Nasze aktualne i palące zadania wewnętrzno-polityczne i gospodarcze łączą się bezpośrednio i nierozerwalnie z najbardziej aktualnymi i żywotnymi dla całego świata zadaniami ogólnoludzkimi, z zadaniami walki o pokój, o wolność, o poskromienie agresji imperialistycznej, która niesie narodom niewolę i zagładę".

Walka o pokój jest dziś zasadniczą i najbardziej żywotną sprawą całej ludzkości. Rządy państw kapitalistycznych, podporządkowując interesy własnych narodów interesom imperializmu amerykańskiego, szukają wyjścia z rosnących sprzeczności i narastającego kryzysu na drodze wojny, sądząc, że uda im się w ten sposób ocalić gnijący system kapitalistyczny.

Agresywna polityka amerykańskich imperialistów zagraża naszemu bytowi narodowemu i naszej niepodległości. Ogarnięty żądzą panowania nad światem imperializm amerykański organizuje w niesłychanych dotychczas rozmiarach zbrojenia, gwałcąc wszelkie układy międzynarodowe. Zbroi Niemcy Zachodnie i odbudowuje faszystowski Wehrmacht pod dowództwem hitlerowskich zbrodniarzy wojennych, zwalnianych z więzień. Rozbudowa niemieckiego przemysłu zbrojeniowego przekształca Niemcy Zachodnie w olbrzymi arsenał wojenny, bazę przyszłej agresji zagrażającej bezpośrednio pokojowi w Europie i na świecie.

Imperializm amerykański, a za nim różni „adenauerzy" publicznie głoszą hasła wojny odwetowej i zapowiadają grabież naszych ziem zachodnich. Brutalny kurs polityki amerykańsko-angielskich imperialistów w kierunku odbudowy niemieckich sił zbrojnych i oficjalne zaaprobowanie przez nich hitlerowskiego programu odwetu unaocznia nam w pełni, jak nierozerwalnie wiąże się walka o pokój z walką o utrzymanie naszej niepodległości, z walką o wykonanie naszego wielkiego planu sześcioletniego.

Powstanie szerokiego Frontu Narodowego skupia dziś wszystkie patriotyczne i ofiarne elementy naszego społeczeństwa wokół zadań, walki o pokój i plan 6-letni. Organizacje związkowe, a tym samym sport związkowy winny stać się jednym z realizatorów tego hasła. Sport związkowy musi stać się jednym z podstawowych elementów skupiających szerokie masy naszego narodu do walki o niepodległość i siłę naszej ojczyzny.

Ogromną rolę w walce o pokój przeciw imperialistycznym podżegaczom wojennym odgrywa Światowy Ruch Obrońców Pokoju. Berlińska sesja Światowej Rady Pokoju wezwała wszystkich ludzi miłujących pokój, aby jak najenergiczniej poparli apel zawarcia paktu pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. Niechaj w tej akcji nie zabraknie ani jednego sportowca, zawodnika i działacza sportowego, ani jednego sympatyka sportu. Wszyscy winniśmy się włączyć w szeregi czynnych bojowników walki przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich, walki o przyjaźń między narodami, o postęp i pokój. Wszyscy sportowcy winni się włączyć wraz z całą klasą robotniczą do walki o realizację uchwał Europejskiej Konferencji Robotniczej. Naród Polski, zjednoczony w szeregach Frontu Narodowego,





Prezes Rady Ministrów Bolesław Bierut

Rzeczą najważniejszą jest uświadomić wszystkim członkom Partii i szerokim masom bezpartyjnym istotną treść zadań i drogi prowadzące do ich wykonania

IX Plenum, tow. Bierut.

Frontu walki o Pokój i Plan 6-letni potęguje wysiłki w celu wzmożenia produkcji, podniesienia wydajności pracy i obniżenia kosztów własnych. Te wielkie zadania mobilizują dziś cały naród do wytężonej pracy; dotyczą one zarówno w poważnej mierze powierzonego nam odcinka pracy w zakresie kultury fizycznej i sportu.

Kultura fizyczna i nasz związkowy ruch sportowy stają się w Polsce Ludowej w coraz większym stopniu szeroką dziedziną życia społecznego i rozwoju kulturalnego mas, poważnym czynnikiem wychowania nowego człowieka — sprawnego, zdrowego, wytrwałego w pracy i nieustępliwego w walce bojownika pokoju.

Wytyczne VI Plenum K. C. PZPR, hasło Frontu Narodowego walki o pokój i Plan 6-letni, nie zmieniając — jak mówił o tym w podsumowaniu Plenum K. C. PZPR, Prezes Rady Ministrów tow. Bierut — zasadniczego kierunku i celu naszej pracy i walki. Wzbogacają one jednak treść realizo-



Piłkarze otwierają defiladę 1 Maja roku 1951.

wanych przez nas zadań, oznaczają wyższy etap naszej pracy politycznej i organizacyjnej, wymagają od nas rozszerzenia i zróżnicowania metod naszej działalności, lepszego dotarcia do szerokich mas — uruchomienia i zaktywizowania niewyczerpanych zasobów entuzjazmu i ofiarności narodu polskiego.

Na naszym odcinku — kultury fizycznej i sportu — głównym kierunkiem i zadaniem jest sprawa umasowienia ruchu sportowego. W obecnym okresie sprawa umasowienia naszych organizacji sportowych nabiera nowej treści politycznej. Włączyć szerokie masy młodzieży, ludzi pracy miasta i wsi do organizacji sportowych, systematycznie na nich oddziaływać, mobilizować i przygotowywać do zdobycia zaszczytnej odznaki patriotów naszej ojczyzny — „Sprawny do Pracy i Obrony". Przez organizację sportową, przez pracę społeczną w ruchu sportowym można i należy zmobilizować tych, którzy nie są jeszcze społecznie aktywni, którzy właśnie w ten sposób zbliżą się do naszych haseł i zadań, i którzy w konkretnej pracy sportowej nabiorą sił nieodzownych do lepszej pracy, lepszej nauki.



Zrzeszenie Sportowe Budowlani w defiladzie Święta Klasy Robotniczej 1 Maja roku 1952.

Sprawność i hart uzyskane w naszych organizacjach sportowych stanowią dzisiaj jeden z podstawowych elementów przysposobienia szerokich rzesz do obrony kraju i wzmacniają w ten sposób siły Polski, jako ważnego ogniwa światowego obozu pokoju.

Drugim głównym zadaniem, jakie Biuro Polityczne KC PZPR postawiło przed kulturą fizyczną w znanej uchwale z dnia 28 września 1949 r., jest podnoszenie poziomu ideowego i wychowawczego ruchu sportowego. I to zadanie nabiera dziś szczególnej wagi i niezwykłej doniosłości. Właśnie w organizacjach sportowych kształtować możemy patriotyzm naszej młodzieży, rozwijać poczucie odpowiedzialności za pracę zespołu, za swoją organizację, za zakład pracy, za wykuwane przez nas samych losy naszego narodu. W walce z pozostałościami burżuazyjnego sportu, z szowinizmem klubowym czy lokalnym i demoralizacją potęgować trzeba przywiązanie i miłość do barw organizacyjnych, do swojej gałęzi produkcji, rozwijać słuszną dumę z osiągnięć produkcyjnych i sportowych, z wyników sportowych i rekordów, które wzmacniają sport polski i rozsławiają jego imię wśród innych narodów świata.

W naszej pracy sportowej, opartej o wzory przodujących w świecie osiągnięć kultury fizycznej i sportu Związku Radzieckiego, umacniamy przyjaźń i braterstwo z narodem radzieckim, miłość do ZSRR — bastionu wolności i pokoju. Demaskując odrażające oblicze sportu burżuazyjnego, jego militaryzm i barbarzyństwo, jego demoralizację i zgniliznę, przeciwstawiamy mu wspaniałe osiągnięcia sportowe kraju socjalizmu, wskazujemy na braterską przyjaźń łączącą narody walczące o pokój i stawiamy jako przykład sportowców walczących o pokojowe współżycie między narodami, umacniamy poczucie internacjonalizmu naszych sportowców.

Naszym zadaniem jest w szerszej niż dotychczas mierze aktywizować sportowców w ruchu obrońców pokoju. Wyrazem rosnącej świadomości politycznej naszych sportowców, wkładem w umocnienie naszej niepodległości musi się stać udział wszystkich sportowców w socjalistycznym współzawodnictwie w pracy i nauce, ich przodownictwo w produkcji i w życiu społecznym. Zgodnie z wytycznymi VI Plenum KC PZPR musimy skupić w ruchu sportowym wszystkie rezerwy, wypowiedzieć nieugiętą walkę

wszelkiemu marnotrawstwu, nadużyciom środków społecznych, walkę o najlepsze wykorzystanie tych funduszów, sprzętu sportowego, urządzeń sportowych i kadry fachowej oraz wszelkich środków, które Państwo i Związki Zawodowe tak szczodrze stawiają nam do dyspozycji. Każda złotówka, jaką przeznacza państwo na ruch sportowy, musi być wielokrotnie pomnożona ofiarną pracą społeczną samych sportowców, którzy nieraz już pokazali, jak można bez pomocy z zewnątrz budować urządzenia, zdobywać sprzęt, stworzyć samym sobie warunki pracy sportowej. Walka o oszczędność, o racjonalne użycie środków i właściwe ich wykorzystanie łączyć się musi z wielką pracą wychowawczą nad wyrobieniem w sportowcach socjalistycznego stosunku do własności społecznej, stanowiącej dorobek twórczej pracy całego narodu.

Te wszystkie poważne zadania musimy realizować przede wszystkim w podstawowych ogniwach naszego ruchu sportowego — w kołach sportowych przy zakładach pracy. Tylko na podstawie rozwoju koła sportowego można oceniać wyniki naszej pracy, można stwierdzić, czy i w jakim stopniu ruch sportowy włącza się w pracę i walkę naszego narodu.

Wytyczne IX Plenum i sprawy, które staną się przedmiotem obrad II Zjazdu porywają swym wielkim programem do czynu cały naród. W realizacji tego programu my, sportowcy, kroczyć będziemy w przednich szeregach. Poprzez stałe podnoszenie tężyzny fizycznej, hartu i woli, przy pełnej dyscyplinie sportowej, wykuwać będziemy dalsze, jeszcze szczytniejsze wyniki po to, aby wraz z nimi wzrastały nieustannie rezultaty produkcyjne w mieście i na wsi. Dla dobra człowieka, jego przyszłego losu i szczęścia.



Zrzeszenie Sportowe Budowlani w defiladzie Święta Klasy Robotniczej 1 Maja roku 1952.

Wzywamy

wszystkich sportowców Z.S. Budowlani do czynu na II Zjazd Polskiej Zjedn. Partii Robotniczej

SEKCJA PIŁKI NOŻNEJ



I drużyna piłkarska Budowlani Poznań przed zawodami o wejście do II Ligi z Gwardią Bydgoszcz w Poznaniu (3 : 1).

W okresie sprawozdawczym na przełomie 1952/53 w Okręgu naszym posiadamy 6 ośrodków, w których zorganizowano sekcje piłki nożnej, i to:

1. przy Cegielni Parowej „Nietążkowo" i Przysieka Stara siedziba w Śmiglu,
2. Cegielnia Parowa „Budy" siedziba w Ostrzeszowie,
3. przy Zjedn. Nr 2 Bud. Miejsk. Zarz. 10 w Kaliszu,
4. przy Zjedn. Nr 1 Bud. Miejsk. Zarz. 11 w Pile,
5. przy Pozn. Przem. Zjedn. Bud. w Poznaniu,
6. przy Cegielni Parowej „Kombinat" z siedzibą w Żabikowie

Sekcja piłki nożnej przy Kole Sportowym w Śmiglu jest bardzo ruchliwa. Obok rozgrywek mistrzowskich, chętnie i stosunkowo bardzo często rozgrywa spotkania towarzyskie. W roku 1953 walczy o awans do klasy wojewódzkiej.

Drużyna piłkarska Ostrzeszowa składa się z samej młodzieży. W roku bieżącym drużyna ta wywalczyła sobie w ciężkich bojach awans do klasy wojewódzkiej naszego Okręgu.

Drużyna piłkarska Kalisza jest jedną z najmłodszych sekcji tamtejszego Koła Sportowego. W roku 1952 rozpoczęła rozgrywki w klasie C naszego Okręgu.

Sekcja piłkarska przy Kole Sportowym w Pile jest na ogół sekcją słabą. W roku 1953 zgłosiła się do rozgrywek o mistrzostwo klasy C.

Sekcja piłkarska przy Kole Sportowym w Żabikowie, po przełamaniu okresu oglądania się na pomoc wyłącznie z zewnątrz, w okresie roku bie-

Drużyna juniorów Budowlani Poznań po zdobyciu mistrzostwa Okręgu Poznańskiego na rok 1950/51. Drugi od lewej „Kaziu" Marciniak, zasłużony działacz sportowy.



Drużyna piłkarska Budowlani przed mistrz. III ligi z Gwardią Szczecin (0 : 0) w Poznaniu

żącego poczyniła duże postępy — dowodem tego jest, że po ciężkich bojach zaawansowała do klasy wojewódzkiej naszego Okręgu.

Sekcją standardową, wyczynową, jest drużyna piłkarska przy P.P.Z.B. w Poznaniu. Sekcja ta posiada 5 drużyn, w tym jedną drużynę juniorów i trampkarzy.

Rok 1952 był dla pierwszej drużyny niefortunny. Drużyna ta nie zdobyła nawet mistrza swej grupy klasy wojewódzkiej, co uprawniłoby ją do walk o wejście do II ligi. Reorganizacja klas wojewódzkich na terenie całego kraju i to w styczniu 1953 r. wyłoniła najlepsze zespoły piłkarskie z wszystkich województw i pozwoliła na utworzenie lig wojewódzkich i międzywojewódzkich. W Okręgu naszym utworzono ligę międzywojewódzką, do której weszły drużyny najlepsze województwa szczecińskiego, województwa zielonogórskiego i województwa poznańskiego. Między innymi w naszej lidze międzywojewódzkiej znalazły się takie drużyny jak: „Gwardia" Szczecin, drużyna która należała do ekstraklasy państwowej (I liga) i „Stal" Poznań również eksligowa drużyna i były Mistrz Polski na rok 1948. W grupie tej drużyna nasza zajęła IV miejsce za „Stalą" Poznań, z równą ilością 30 pkt.

Wyniki uzyskane przez tą drużynę w ciężkich bojach ligowych zaskoczyły największych optymistów i znawców piłki nożnej Okręgu poznańskiego. Podajemy poniżej tabelę wszystkich drużyn ligowych ligi międzywojewódzkiej naszej grupy z podaniem równocześnie uzyskanych wyników.

1)	Gwardia Kalisz	— Budowlani. Poznań	spotkanie	w Poznaniu	2 : 3
2)	Budowlani P.	— Gwardia Szczecin	,,	w Szczecinie	1 : 6
3)	Spójnia Żary	— Budowlani Poznań	,,	w Żarach	2 : 2
4)	Kolejarz Szczecin	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 3
5)	Stal Poznań	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 1
6)	Budowlani Poznań	— Stal Zielona Góra	,,	w Z. Górze	4 : 2
7)	Kolejarz Gorzów	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 1
8)	Kolejarz Goleniów	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 2
9)	Ogniwo Poznań	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 1
10)	Gwardia Poznań	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	5 : 3
11)	Spójnia Gniezno	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 1
12)	Kolejarz Gorzów	— Budowlani Poznań	,,	w Gorzowie	0 : 3
13)	Gwardia Poznań	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	1 : 3
14)	Ogniwo Poznań	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	0 : 2
15)	Kolejarz Goleniów	— Budowlani Poznań	,,	w Goleniow.	0 : 4
16)	Gwardia Szczecin	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	0 : 0
17)	Spójnia Żary	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	3 : 0
18)	Stal Poznań	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	2 : 1
19)	Stal Zielona Góra	— Budowlani Poznań	,,	w Poznaniu	2 : 4
20)	Spójnia Gniezno	— Budowlani Poznań	,,	w Gnieźnie	0 : 2
21)	Kolejarz Szczecin	— Budowlani Poznań	,,	w Szczecinie	0 : 2
22)	Gwardia Kalisz	— Budowlani Poznań	,,	w Kaliszu	1 : 0

Poniżej podajemy nazwiska zawodników, którzy walnie przyczynili się do sukcesów drużyny ligowej:

1. Kaczmarek Stefan — bramkarz popularny „Barbara"
2. Poprawiak Zenon — bramkarz rezerwowy
3. Klimecki Tadeusz — obrońca
4. Misiewicz Edward — obrońca
5. Pawlak Czesław — obrońca rezerwowy
6. Przybylski Stefan — stoper
7. Kotecki Józef — pomocnik
8. Balbierz Gwidon — pomocnik
9. Kaliski Edward — lewoskrzydłowy
10. Helwing Konrad — lewy łącznik
11. Kiszka Alfred — kierownik ataku
12. Przybylski Henryk — prawy łącznik
13. Szrama Stanisław — prawoskrzydłowy
14. Brukarczyk Sylwester — łącznik (rezerwa)
15. Kurzawa Marian — skrzydłowy (rezerwa)
16. Kiszka Andrzej — łącznik (rezerwa)

Należyte przygotowanie drużyny, a przede wszystkim kondycyjnie, zawdzięczamy instruktorowi Orlikowi Antoniemu.

LEKKO-ATLETYKA



Minicka Budowlani Poznań prowadzi w biegu przez płotki na mistrzostwach Polski 5-cio boju kobiet w Poznaniu w 1952 r.

Lekkoatletyka poczyniła w Polsce Ludowej znaczne postępy. Na terenie naszego Okręgu do roku 1952 dyscyplina ta w naszym Zrzeszeniu była zaniedbana. W swej pracy Rada Okręgowa opierała się jedynie na ośrodkach jak: Kalisz, Śmigiel i Ostrzeszów.

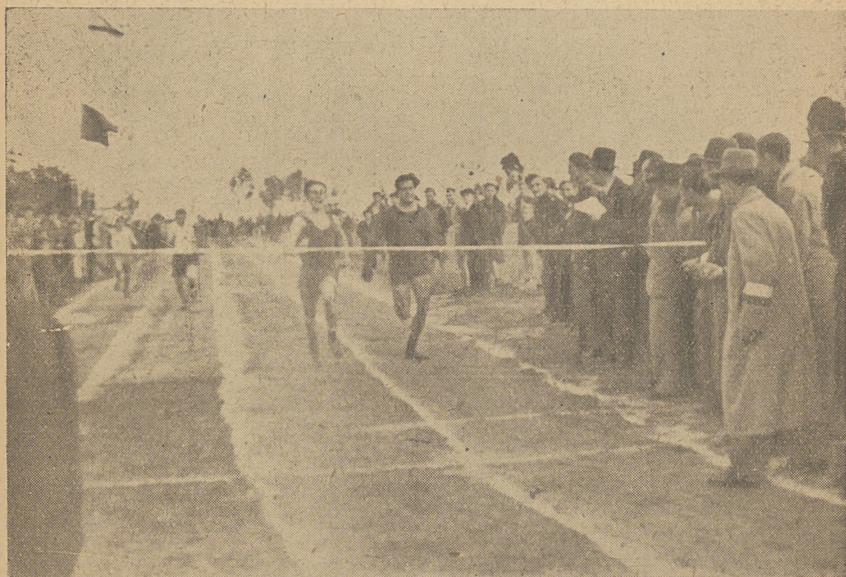
W związku z przeniesieniem sprinterki naszej Minickiej Genowefy ze Szczecina do Poznania, Rada Okręgowa przystąpiła do montowania sekcji lekkoatletycznej na terenie miasta Poznania, skupiającej wszystkich zawodników z miejscowych kół sportowych. Od tej chwili nie było w Okręgu Poznańskim imprezy, w której nie startowaliby nasi zawodnicy. Posiadamy w naszej sekcji wyczynowej zawodników tej miary jak — skoczek J. Sulwiński z Kalisza, średniodystansowiec Nowak Zdzisław z Kalisza, sprinterzy Libera i Kurzawski z Kalisza, skoczek Bojszczak Czesław z Ostrzeszowa, Waligóra Urszula, Drótkowski, Czwojda Kazimierz i Waligóra Marian ze Śmigla. Z zawodników poznańskich wymienić należy — Minicka Genowefa, Kieliszewska Maria, Wojciechowska Bogumiła, Sobczyk Jurek, Zając Jerzy, Puciata Stanisław, Jezierski Roman, Filipiak Tadeusz, Samolczyk Eugeniusz, Kurzawa Marian,



Mistrzostwa lekko-atlet. okręgu poznańskiego Z. S. Budowlani w Poznaniu w dniu 31 maja 1953 w Poznaniu. Zawodniczka Waligóra Urszula przed odbiciem w skoku w dal.

Lebiediew Krystyna, Nowicka Barbara, Szynklewski Mieczysław, Sołtysiński Jan. Oto wyniki uzyskane przez wyżej wymienionych zawodników na mistrzostwach lekkoatletycznych woj. poznańskiego w roku 1953:

1. J. Sulwiński — Kalisz, skok w dal 6,20 m; trójskok 13,44 m
2. Nowak Zdzisław — Kalisz, 800 m 2,04 min.
3. Libera — Kalisz, 100 m 12,0 sek.
4. Kurzawski — Kalisz, 100 m 12,0 sek.
5. Bojszczak Czesław — Ostrzeszów, skok wzwyż 1,65 m
6. Waligóra Urszula — Śmigiel, skok w dal 4,25 m
7. Czwojda Kazimierz — Śmigiel, 100 m 11,2 sek. w Sierakowie
8. Minicka Genowefa — Poznań, trójbój mistrz. Polski 1612 pkt.
   Minicka Genowefa — Poznań, pięciobój mistrz. Polski
   Minicka Genowefa — Poznań, 200 m 25,6 sek.
   Minicka Genowefa — Poznań, 80 m przez płotki 12,4 sek.
   Minicka Genowefa — Poznań, skok wzwyż 1,35 m
9. Kieliszwska Maria — Poznań, skok wzwyż 1,39 m
   Kieliszewska Maria — Poznań, 100 m 13,9 sek.
10. Wojciechowska Bugomiła — Poznań, 60 m 8,8 sek.
    Wojciechowska Bogumiła — Poznań, 80 m przez płotki 15,5 sek.
11. Sobczyk Jurek — Poznań, trójskok 12,68 m, skok w dal 6,20 m.
    Sobczyk Jurek — Poznań, 200 m 25,3 sek.
12. Zając Jerzy — Poznań, rzut dyskiem 30,36, młot 32,44 m, klasa junior.
13. Puciata Stanisław — Poznań, 400 m 54,7 sek.
14. Jezierski Roman — Poznań, 800 m 2,09 sek., 1500 m 4,26,2 min.
15. Filipiak Tadeusz — Poznań, 400 m 56,9 sek.
16. Samolczyk Eugeniusz — Poznań, 400 m 56,8 sek.
17. Kurzawa Marian — Poznań, skok w dal 6,79 m (rek. Polski jun.)
18. Lebiediew Krystyna — Poznań, 400 m 1,12,2 min.



Finisz 1500 m na zawodach lekkoatletycznych Z. S. Budowlani Poznań w dniu 31 maja 1953 r. w Poznaniu. Mistrzostwa okręgowe.

Otwarcie zawodów lekkoatletycznych o mistrzostwo okręgu poznańskiego Z. S. Budowlani na rok 1951 w Śmiglu.



Zawodniczka Minicka Z. S. Budowlani, odbiera nagrodę z rąk przedstawiciela Rady Okręgowej za zdobycie mistrzostwa Polski w 5-cioboju kobiet na rok 1952. w postaci złotej odznaki Z. S. Budowlani.



Poznańscy zawodnicy lekkiej atletyki na obozie szkoleniowo-kondycyjnym w Olecku (woj. Białostockie). Od lewej: Egel, Minicka, trener Minicki, Kieliszewska, Szynklewski i Czwojda.



Mistrzyni Polski na 200 m i Mistrzyni Polski w 5-cioboju na rok 1952 i 1953 na krótko przed startem do biegu na 200 m na Mistrzostwach Polski w Gdańsku Minicka z „Budowlani" Poznań.



Przewodniczący WKKF sekcji lekko-atlet. ob. J. Marcinkowski wręcza zawodniczce Minickiej Budowlani Poznań dyplom za zdobycie mistrzostwa w 5-cioboju kobiet na rok 1952 w Poznaniu w dniu 5. X. 52.

19. Nowicka Barbara — Poznań, 400 m 1,18,2 min.
20. Szynklewski Mieczysław — Poznań, 1500 m 4,26,8 min.
21. Sołtysiński Jan — Poznań, 10 000 m 38,14,6 min.
22. Nowak Zdzisław — Kalisz, 1500 m 4,36,4 min.

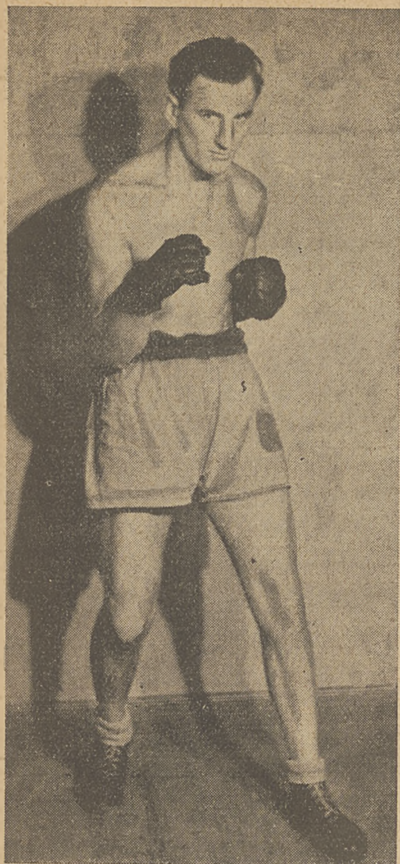
Sztafeta 4×100 m, w składzie: Sobczyk, Kurzawa, Puciata i Samolczyk 47,4 sek.

Zawodnicy wyżej wymienieni startowali na Mistrzostwach Polski naszego Zrzeszenia w Gdańsku w dniach 27 i 28 czerwca 1953 r.

Udział naszej sekcji lekkoatletycznej w ostatnich mistrzostwach lekkoatletycznych Okręgu Poznańskiego, gdzie zajęliśmy III miejsce na skali wojewódzkiej, wykazał, że sekcja ta jest na dobrej drodze uzyskania jeszcze lepszych wyników w roku przyszłym.

Kierownictwo sekcji spoczywa w rękach ob. Weissa, byłego długodystansowca m. Poznania.

Instruktorem sekcji lekkoatletycznej jest ob. Minicki Leon. Opiekunem sekcji jest zawodniczka Genowefa Minicka, reprezentantka Polski i olimpijczyk z ostatniej Olimpiady w Helsinkach. Koleżanka Minicka chętnie dzieli się swoimi doświadczeniami, zdobytymi podczas swych startów w Państwie Radzieckim. Wzorując się na wynikach sportowców radzieckich, z którymi wspólnie startowała, umiała te wzory przenieść na teren naszej sekcji i tym samym wybitnie podnosi wyniki naszych lekkoatletów. Przykładem wzorowania się na metodach treningowych radzieckich zawodników jest wynik osiągnięty przez naszego miotacza kol. Bergmana z Poznania, który startując w bieżącym sezonie po raz pierwszy na mistrzostwach okręgowych Z. S. „Budowlani" w Poznaniu, uzyskał w rzucie młotem 41,12 m.



Łukowski Ryszard wicemistrz okręgu poznańskiego w wadze półśredniej na rok 1953.

SEKCJA BOKSERSKA

W lipcu 1952 r. uchwałą G.K.K.F. — Sekcja Bokserska — zaliczona została drużyna bokserska Z. S. „Budowlani" Poznań do II Ligi. Jest to jedyna drużyna bokserska ligowa naszego Zrzeszenia. To wyróżnienie Ośrodka poznańskiego przez G. K. K. F. kładzie na tą sekcję odpowiedzialność godnego reprezentowania naszych barw na skali krajowej.

Sezon bokserski 1952/53 r. rozpoczęła nasza drużyna bokserska w grupie II zachodniej, w skład której weszli:

renomowane zespoły jak: Gwardia Słupsk, Gwardia Szczecin, Kolejarz Bydgoszcz, Spójnia Warszawa i Stal Wrocław.

Po ciężkich bojach drużyna nasza uplasowała się na III miejscu za Gwardią Słupsk i Stalą Wrocław, co uważać należy za wielki sukces. Chłopcy nasi spotkali się na ringu z takimi zawodnikami jak: Konarzewski — mistrz Polski Gwardia Słupsk, Rozpierski — członek kadry olimpijskiej Gwardia Słupsk, Ponanta II — członek kadry narodowej Gwardia Słupsk, Łysiak — członek kadry narodowej Gwardia Słupsk, ze Stali Wrocław wymienimy członków kadry narodowej, jak Faska, Sztolc i Krupiński. Z Kolejarza Bydgoszcz — Niedźwiecki, olimpijczyk i wielu innych pięściarzy o wyrobionej marce na wszystkich ringach w Polsce.

Skład drużyny Budowlanych na ciężkie boje ligowe podajemy w kolejności:

1. Witkowski Jan — waga musza, lat 19, walk stoczonych — 18
2. Lonz Roman — waga kogucia, lat 18, walk stoczonych — 27
3. Kałużny Włodzimierz — waga piórkowa, lat 18, walk stoczonych — 32
4. Panke Kazimierz — waga lekka, lat 24, walk stoczonych — 195
5. Majchrzak Bronisław — waga lekka, lat 19, walk stoczonych — 21
6. Trąbka Stanisław — waga lekkopółc., lat 20 — walk stoczonych — 71
7. Łukowski Ryszard — waga półśrednia, lat 21, walk stoczonych — 96
8. Buczkowski Czesław — waga lekkośrednia, lat 23, walk stoczon. — 74
9. Szkudlarek Marian — waga średnia, lat 25, walk stoczonych — 104
10. Kaliski Edward — waga półciężka, lat 25, walk stoczonych — 29
11. Mrówka Ryszard — waga ciężka, lat 20, walk stoczonych — 73

Ubyli z powodu służby wojskowej zawodnicy tej miary, jak Kaczmarek Marian w wadze lekkiej i Czerwiński Zbigniew z wagi muszej, którzy stanowili pewne punkty zespołu ligowego.

Do mistrzostw okręgowych bokserskich woj. poznańskiego na rok 1953 drużyna Z. S. „Budowlani" stanęła w pełnym składzie.

Podajemy zawodników w kolejności wag:

1.	waga	musza	— Liedke (powrócił z wojska)
2.	„	kogucia	— Lonz
3.	„	piórkowa	— Kałużny
4.	„	lekka	— Majchrzak
5.	„	lekkopółśrednia	— Trąbka
6.	„	półśrednia	— Łukowski
7.	„	półśrednia	— Buczkowski
8.	„	lekkośrednia	— Szkudlarek
9.	„	średnia	— Kaliski
10.	„	półciężka	— Mrówka

W wadze lekkiej zgłosiliśmy do mistrzostw okręgowych zawodnika Pankego, którego komisja sekcji bokserskiej przy W.K.K.F. nie dopuściła do walk z uwagi na niezałatwienie formalności przystąpienia wyżej wymienionego zawodnika do Zrzeszenia Sportowego „Budowlani".

Po ciężkich bojach eliminacyjnych w Hali Ciężkiego Przemysłu Nr 2. przy ul. Rokossowskiego, zakwalifikowali się do finału zawodnicy:

w	wadze	muszej	Liedke
„	„	lekkopółśredniej	— Trąbka
„	„	półśredniej	Łukowski
„	„	lekkośredniej	— Szkudlarek
„	„	średniej	— Kaliski
„	„	półciężkiej	— Mrówka

Tytuły mistrzów bokserskich na rok 1953 zdobyli:

w	wadze	muszej	— Liedke, Z. S. „Budowlani" Poznań
„	„	lekkopółśredniej	— Trąbka, Z. S. „Budowlani" Poznań
„	„	lekkośredniej	— Szkudlarek, Z. S. „Budowlani"
„	„	średniej	— Kaliski, Z. S. „Budowlani" Poznań
„	„	półciężkiej	— Mrówka, Z. S. „Budowlani" Poznań

Tytuł wicemistrza Okręgu poznańskiego na rok 1953 w wadze półśredniej zdobył Łukowski Z. S. „Budowlani" Poznań.

Zatem na 10 tytułów mistrzowskich Okręgu poznańskiego nasi zawodnicy zdobyli 5 tytułów mistrzowskich i 1 tytuł wicemistrzowski, co wywołało ogólną sensację wśród znawców tej dyscypliny sportowej na terenie naszego województwa.

Po zakończeniu mistrzostw okręgowych drużyna nasza przygotowywała się przez okres 2-tygodniowy do startu w indywidualnych mistrzostwach bokserskich Polski, które odbyły się w Poznaniu, w dniach od 23—29. III. 1953 roku.



Zdobywając odznakę S.P.O. walczymy o lepsze wyniki w pracy, nauce i w sporcie



Trener państwowy, b. mistrz Polski, Rogalski Tadeusz, obecny trener drużyny bokserskiej Z. S. Budowlani Poznań.

W indywidualnych Mistrzostwach Bokserskich startowali:

Liedke — waga musza, Trąbka — waga lekkopółśrednia, Łukowski — waga półśrednia, Szkudlarek — waga lekkośrednia, Kaliski — waga średnia, Mrówka — waga półciężka. Nie startowali w Mistrzostwach Polski w wadze lekkiej Panke z powodu choroby, Kałużny w wadze piórkowej, który odniósł poważną kontuzję w walce z olimpijczykiem Niedźwieckim (walka remisowa) i Lonz w wadze koguciej, z powodu odniesionej kontuzji w walce z Ponantą II, Gwardia Słupsk.

W wadze muszej Liedke po pokonaniu Wasilewskiego z Wrocławia i Brychlink z Stalinogrodu zmierzył się w półfinale z mistrzem Polski na rok 1952 Murawskim, przegrywając z nim na punkty.

W wadze lekkopółśredniej Trąbka przegrał na punkty w ćwierćfinale z Sadowskim.

W wadze lekkośredniej w ćwierćfinale Szkudlarek przegrał z Musiałem O.W.K.S. Kraków na punkty.

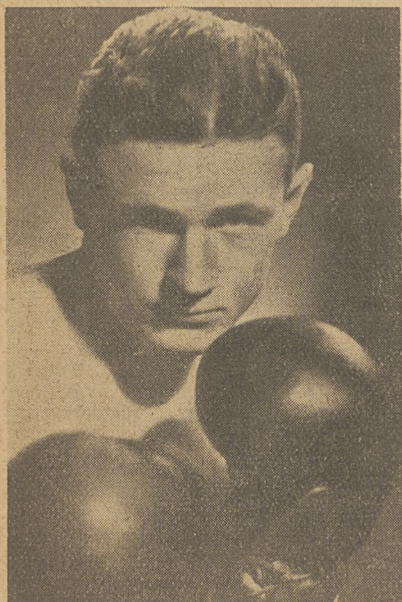
W wadzę półciężkiej Mrówka przegrał w ćwierćfinale z doskonałym Bielem, późniejszym wicemistrzem Polski na rok 1953.

W wadze średniej wycofaliśmy zawodnika Kaliskiego, który był kontuzjowany w walkach Mistrzostw Okręgu.

Omówimy w krótkości charakterystykę poszczególnych zawodników:

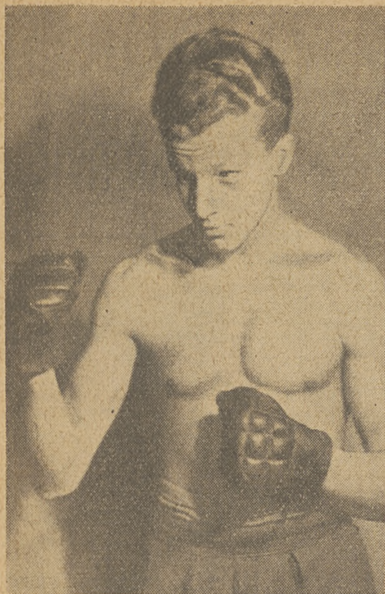
1) **Lonz Roman** — waga kogucia
Pracownik umysłowy z awansu społecznego w P.P.Z.B. w Poznaniu, lat 19, wicemistrz Okręgu juniorów na rok 1951. Zawodnik bardzo ambitny i zdyscyplinowany. Walk stoczył 27, wygrał 9. Spotkał się w swej krótkiej karierze z zawodnikami kadry państwowej, jak Ponanta, Faska i były mistrz Europy Kasperczak.

3) **Kałużny Włodzimierz** — waga piórkowa
Uczeń i pracownik Zjedn. Nr 2 Bud. Miejsk. Zarz. Nr 1 w Poznaniu, lat 19, mistrz Okręgu juniorów na rok 1952. Walk stoczonych 32, wygranych 22. Do sukcesów jego należy między innymi walka remisowa z olimpijczykiem Niedźwieckim w Poznaniu.



Kałużny Włodzimierz, mistrz okręgu poznańskiego juniorów w wadze piórkowej na rok 1952.

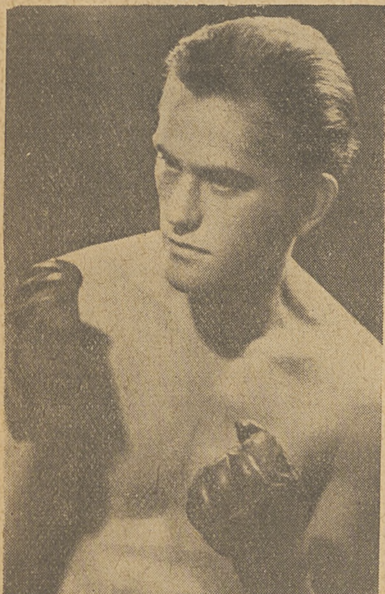
3) **Panke Kazimierz** — waga lekka
Parkieciarz w Zjedn. Nr 2 Bud. Miejski Zarz. Nr 1 w Poznaniu, lat 24, mistrz Polski juniorów na rok 1947. Mistrz Okręgu Poznańskiego w latach 1948/49 i 1950. Wicemistrz Polski w roku 1950. Dwa razy bronił barw Polski w meczach z reprezentacją Finlandii i Francji, w ro-



Nadzieja sekcji bokserskiej, Komorowski Janusz, waga półśrednia. Wicemistrz juniorów okręgu poznańskiego na rok 1953.



Lonz Roman, pięściarz wagi koguciej sekcji bokserskiej Budowlani Poznań.



Buczkowski Czesław, waga półśrednia, Mistrz okręgu pomorskiego juniorów na rok 1949. Mistrz okręgu poznańskiego na rok 1952.



Kaliski Edward, zawodnik wagi półciężkiej. Wicemistrz okręgu poznańskiego na rok 1952. Mistrz okręgu poznańskiego w wadze średniej na rok 1953.

ku 1949. Brał udział w turnieju bokserskim organizowanym przez P.Z.B. w roku 1950, gdzie wygrał z reprezentantem Rumunii Fiatem i Farkasem Węgry. Brał udział w turnieju o „Złote Rękawice" w roku 1949, przegrywając w finale z Antkiewiczem. Sześciokrotny udział w reprezentacji w spotkaniach międzynarodowych.

4) **Trąbka Stanisław** — waga półśrednia

Uczeń instalatorski w Zjedn. Nr 14 Bud. Miejsk. Zarz. 12 w Poznaniu, lat 21, mistrz Okręgu Poznańskiego juniorów na rok 1950, mistrz Okręgu Poznańskiego na rok 1953. Kilkakrotny reprezentant Okręgu. Ostatnio reprezentował Okręg poznański przeciwko Łodzi. Walk stoczonych 73.

5) **Łukowski Ryszard** — waga półśrednia

Laborant przy P. P. Z. B. w Poznaniu, Mistrz juniorów na rok 1950. Wicemistrz Okręgu Poznańskiego na rok 1953. Sześć razy reprezentował Okręg poznański w spotkaniach międzyokręgowych, ostatnio w spotkaniu Poznań-Łódź, gdzie walkę swą wygrał. Walk stoczonych 96.

6) **Buczkowski Czesław** — waga półśrednia

Pracownik umysłowy przy P. P. Z. B. w Poznaniu, aktywista Z. M. P. Mistrz Okręgu Pomorskiego juniorów na rok 1949. Mistrz Okręgu Poznańskiego na rok 1952. Walk stoczonych 74, z tego wygranych 48. W roku 1952 wstąpił na Uniwersytet Poznański.

7) **Stachecki Kazimierz** — waga średnia

Parkieciarz przy Zjedn. Nr 2 Bud. Miejsk. Zarz. Nr 1 w Poznaniu, lat 26. Mistrz Marynarki Wojennej w wadze półciężkiej na rok 1949, 1950 i 1951. Zawodnik bardzo ambitny, ofiarny i koleżeński. Walk stoczonych 40, z tego wygranych 26.

8) **Szkudlarek Marian** — waga półśrednia

Pracownik umysłowy przy P. P. Z. B. w Poznaniu, lat 25. Studiuje w Państw. Szkole Inżynierskiej w Poznaniu. Mistrz Okręgu Poznańskiego na rok 1953. Wielokrotny reprezentant naszego Okręgu. Ostatnio reprezentował Poznań przeciwko reprezentacji Łodzi, gdzie walkę swoją wygrał. Walk stoczonych 104, z tego wygranych 86. Zawodnik skromny, zdyscyplinowany i bardzo koleżeński. Wybitny technik.

9) **Kaliski Edward** — waga półciężka

Pracownik umysłowy w Zjedn. Nr 2 Bud. Miejsk. Zarz. Nr 1 w Poznaniu, lat 26. wicemistrz Okręgu Poznańskiego na rok 1952 w wadze półciężkiej. Mistrz Okręgu Poznańskiego na rok 1953 w wadze średniej. Walk stoczonych 29, z tego wygranych 22. Jest to zawodnik idący z odwrotnej pozycji o szybkim i niebezpiecznym ciosie z lewej. Ma na rozkładzie kadrowiczów tej miary, co Łysiak z Gwardii Słupsk, i Krupiński ze Stali Wrocław. Oprócz boksu jest czynnym zawodnikiem drużyny piłkarskiej w Poznaniu.

10) **Mrówka Ryszard** — waga półciężka

Pracuje jako szofer przy P. P. Z. B. w Poznaniu. Mistrz Okręgu Poznańskiego w wadze półciężkiej na rok 1953. Walk stoczonych 73, z tego wygranych 46.

11) **Majchrzak Bronisław** — waga lekka

z zawodu elektryk, rezerwowy II drużyny ligowej, walk stoczonych 21. Brał udział w ciężkich bojach ligowej drużyny bokserskiej. Jest to zawodnik młody, posiadający upór i zaciętość w walce.

12) **Witkowski Jan** — waga musza

uczeń szkolny, lat 18. Brał udział w walkach ligowych, jest to młody zawodnik. Posiada serce do walki. Brak jednakże techniki. Walk stoczonych 18.

13) **Komorowski Janusz** — waga lekka

Uczeń szkolny — lat 17. Wicemistrz Okręgu juniorów na rok 1953. Cechuje go dobra technika i praca nóg. Walczy w drużynie klasy wojewódzkiej. Poważnie brany pod uwagę do zespołu ligowego.

14) **Majewski Zbigniew** — waga piórkowa

Instalator przy Zjedn. Nr 1 Bud. Miejsk. Zarz. 12, lat 20. Stoczonych 10 walk. Walczy w drużynie klasy wojewódzkiej.

15) **Dakowski Jan** — waga lekka

Uczeń szkolny, lat 17 — junior technicznie dobrze zaawansowany.

16) **Matuszak Lech** — waga półśrednia

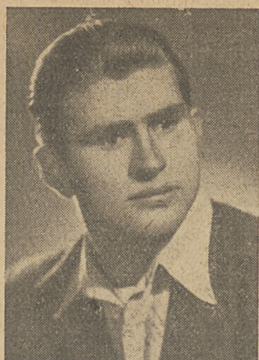
Z zawodu ślusarz. Zawodnik o dobrej technice i ciosie. Poważny kandydat do drużyny ligowej.

Trenerem drużyny bokserskiej jest **Tadeusz Rogalski**, były mistrz Polski wagi koguciej i reprezentant barw narodowych.

Do pomocy trenerowi Rogalskiemu zaangażowano instruktora B .Gostyńskiego, który jednocześnie ma poruczone sprawy techniczne.



Szkudlarek Marian, mistrz w wadze półśredniej.



Trąbka Stanisław, mistrz w wadze lekko-półśredniej.



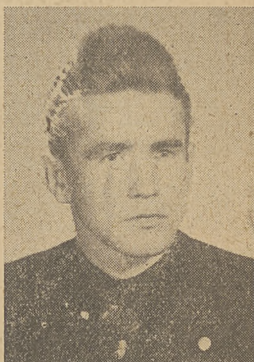
Witkowski Jan, waga musza. Młody zawodnik.



Stachecki Kazimierz, waga półc. Mistrz Marynarki.



Instruktor bokserski Gostyński Bernard.



Odor Henryk, waga piórkowa. Wicemistrz okręgu.



Mrówka Ryszard, waga ciężka. Mistrz okręgu pozn.



Obywatel Radoń, kierownik techn. drużyny bokserskiej.



Panke Kazimierz, waga lekka. Mistrz Polski juniorów.



Międzyzrzeszeniowe regaty kajakowe na Warcie 22. 7. 52 — kajaki turystyczne.

KAJAKARSTWO

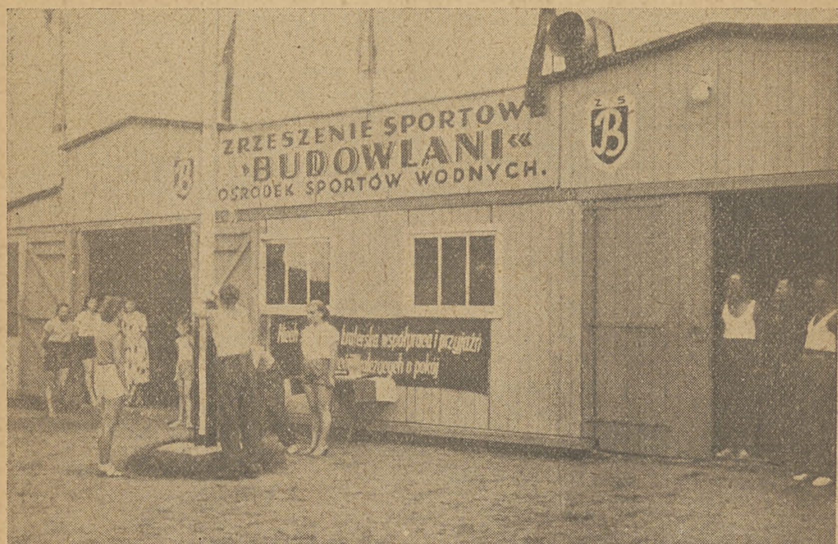
Kajakarstwo nozwinęło się w naszym Okręgu od chwili uzyskania od Zarządu Wojewódzkiego Z. M. P. w Poznaniu przystani kajakowej wraz z łodziami turystycznymi. Był to rok 1951. Dużo pracy w montowaniu sekcji włożył instruktor T. Kulczak i Socha. Do roku 1952 włącznie sekcja ta wykazywała dużą żywotność pomimo braku taboru wyścigowego.

Na kajakowych Mistrzostwach Polski, które odbyły się w Poznaniu w roku 1952, sekcja zajęła w punktacji krajowej 13 miejsce. Po nieszczęśliwym pożarze naszej przystani w jesieni roku 1952, sekcja ta podupadła. Dzięki otrzymaniu pomocy finansowej Rady Głównej naszego Zrzeszenia, Przystań Kajakowa jest w odbudowie i w roku bieżącym została oddana do użytku.

Z wybitnych zawodników wymienić trzeba juniorów — Serba i Król. W roku bieżącym sekcja nasza

Zawodnicy przed regatami o Puhar Wędrowny sekcji kajakowej Z. S. Budowlani 1. V. 53.

brała udział w Mistrzostwach Polski w Szczecinie i z uwagi na brak taboru wyścigowego, zajęła w ogólnej punktacji 21 miejsce. Sekcja kajakowa bierze czynny udział we wszystkich regatach kajakowych miasta Poznania i na skali wojewódzkiej. Wierzymy, że rok 1954 będzie dla tej sekcji rokiem przełomowym i życzymy jej owocnej pracy dla dobra sportu wodnego.



Otwarcie sezonu kajakowego na przystani Sekcji Kajakowej 15. 4. 1952.



Sekcja wioślarska na miejscu zbiórki do defilady 1 Maja 1953 roku.

WIOŚLARSTWO

Sekcja wioślarska została utworzona po przejęciu przez nas Klubu Wioślarskiego „Tryton". Objęliśmy dogodny teren nad Wartą wraz z hangarem na łodzie, których było bardzo mało i część wymagała gruntownego remontu.

Rok 1952 był dla sekcji rokiem przełomowym, wyremontowano systemem gospodarczym czwórkę oraz dwójkę, następnie otrzymano z Rady Głównej naszego Zrzeszenia łodzie, z których część nadawała się do remontu, w tym 1 ósemka półwyścigowa. Oprócz tego znaleziono pod Koninem 3 dwójki klepkowe, które otrzymano w zamian za kajaki turystyczne. W bieżącym roku Centr. Rada Związków Zawodowych przydzieliła sekcji jedną jedynkę półwyścigową (scull) i w ten sposób znacznie polepszył się stan taboru.

Sekcja bierze udział we wszystkich regatach na skali wojewódzkiej i państwowej z dobrymi wynikami. W roku 1952 w eliminacjach do mistrzostw Polski w Kruszwicy czwórka półwyścigowa zajęła drugie miejsce.

W mistrzostwach Polski naszego Zrzeszenia w Płocku czwórka wagi lekkiej zdobyła mistrza Zrzeszenia.

W mistrzostwach Polski w Bydgoszczy czwórka II klasy osiągnęła wicemistrzostwo.



Przy pomoście ósemka półwyścigowa Budowlani Poznań na chwilę przed odjazdem na start w regatach Z. S. Budowlani w Płocku w roku 1951.

Budujemy masowy ruch sportowy — wzmacniamy siły Polski Ludowej



Załoga czwórki wagi lekkiej po zdobyciu 1 miejsca na Mistrzostwach Z. S. Budowlani w Płocku. Lipiec 1952.



Czwórka półwyścigowa III klasy zajęła II miejsce na eliminacyjnych mistrzostwach Polski w Kruszwicy w dniu 7 czerwca 1952. Załoga po biegu wraca na pomost.

W Wojewódzkich Regatach w Poznaniu czwórki nasze zdobyły 2 pierwsze miejsca.

W trójmeczu w roku 1953 zdobyła sekcja na 5 obsadzonych biegów 4 pierwsze miejsca i 1 drugie miejsce.

W Wojewódzkich Regatach w Poznaniu czwórka juniorów zdobyła pierwsze miejsce, a dwójka juniorek II miejsce.

Na Mistrzostwach Polski Zrzeszenia w Poznaniu, 25 i 26 sierpnia 1953 r. czwórka juniorów zdobyła mistrza Zrzeszenia, czwórka seniorów wicemistrza, a kombinowana z osadą Płocka ósemka również mistrza Zrzeszenia, pokonywując bardzo silną ósemkę Warszawy.

W mistrzostwach Polski 29 i 30 sierpnia 1953 r. obie startujące osady czwórek wygrały swoje przedbiegi i zakwalifikowały się do finału. W finale zajęły szóste miejsce na 15 osad ogółem startujących.

W Regatach „Zamknięcia Sezonu" w Poznaniu, które odbyły się 27 września 1953 r. dwójka juniorów zajęła II miejsce, dwójka seniorów I miejsce, a dwójka juniorek II miejsce.

Ogółem w roku 1953 zdobyła sekcja 10 pierwszych miejsc: w tym 6 zwycięstw juniorzy, 4 zwycięstwa seniorzy.

Oprócz sportu wyczynowego, sekcja rozwinęła bardzo wioślarstwo turystyczne. Osady nasze zrobiły trasy, jak Poznań — Kruszwica i z powrotem, 2) Jeziora Charzykowskie, Brda, Gopło i Warta do Poznania, 3) Warta, Noteć, Brda, Gopło i Wartą do Poznania, 4) Poznań — Śrem i z powrotem. Sekcja nasza jest poważnym kandydatem do zdobycia pierwszego miejsca w województwie w wioślarstwie turystycznym.

Z wyczynowców należy wyróżnić juniorów:

1. Welman Jerzy
2. Tomaszewski Zenon
3. Bętkowski Tadeusz
4. Szymański Franciszek
5. Kromolicki Henryk

z seniorów:

1. Samler Zbigniew
2. Samler Bogdan
3. Mańczak Włodzimierz
4. Pomian Tadeusz
5. Greczka Jerzy
6. Robakowski Kazimierz

z juniorek:

1. Woźniak Halina
2. Feit Janina
3. Kurzawska Gabriela

z wioślarzy turystycznych:

1. Augustyński Jerzy
2. Krokowski Janusz
3. Hajlig Michał
4. Cichocki Zbigniew

Wyróżnić należy działacza społecznego kol. Cichockiego Zbigniewa oraz gospodarza sekcji kol. Kowalskiego Zygmunta, którzy swoją bezinteresowną pracą w sekcji przyczynili się do wyremontowania naszego taboru. O ile chodzi o wyniki osiągnięte w ubiegłych latach jak i w bieżącym roku, to dużą zasługą jest praca naszego instruktora kol. Chudzińskiego Waleriana, który swymi fachowymi wiadomościami potrafił postawić załogi na tak wysokim poziomie.

Według danych statystycznych stwierdzono, że żywotność sekcji naszej od roku 1952 do roku 1953 wzrosła przeszło 100%.

Analizując wyniki sekcji utwierdzać należy, że będzie ona w przyszłym roku jedną z czołowych sekcji naszego Zrzeszenia.

Startując w biegach narodowych — wzmacniamy obronność Polski Ludowej

S I A T K Ó W K A

Drużyna żeńska siatki po zaangażowaniu instruktora M. Smoczyńskiego została zreorganizowana. Przede wszystkim przystąpiono do metodycznego szkolenia młodzieży, które do tej chwili w sekcji żeńskiej i męskiej prowadzone nie były. Do roku 1952 drużyna męska i żeńska siatki nie odgrywały poważnej roli w Okręgu poznańskim. Przełom nastąpił dopiero po skonsolidowaniu tych drużyn, przed rozgrywkami o wejście do klasy wojewódzkiej, jak i w walkach o Puchar C.R.Z.Z. naszego województwa. W walkach finałowych o wejście do klasy wojewódzkiej drużyna żeńska pokonała rutynowane drużyny jak: Kolejarz Leszno, Kolejarz Gniezno, Stal Poznań, Gwardia Kalisz. Dzięki tym zwycięstwom drużyna nasza wywalczyła awans do klasy wojewódzkiej.



Drużyna Budowlani Poznań siatki męskiej na boisku przed spotkaniem z A. Z. S. o mistrzostwo Poznania na rok 1953. Pierwszy od lewej kapitan drużyny ob. Mądraszyk.

Drużyna siatki żeńskiej Budowlani Poznań po wejściu do klasy wojewódzkiej okręgu poznańskiego w roku 1953. Stoją od lewej: Urbańska Krystyna, Rzepczyńska Krystyna, Sroczyńska Bogumiła, Sroczyńska Barbara, Gorajska Barbara i Górecka Lucyna.

W walkach o Puchar C. R. Z. Z. na skali wojewódzkiej na rok 1953 drużyna ta wyeliminowała we finale silne zespoły, jak Stal Poznań, Ogniwo Szamotuły, S. K. S. przy gimnazjum Zamoyskiej — wicemistrza Polski juniorek. Decydujący mecz o zajęciu pierwszego miejsca przegrały nasze siatkarki z mistrzem grupy poznańskiej Z. S. „Kolejarz" w stosunku 2 : 1. Skład drużyny siatki żeńskiej, który przyczynił się walnie do awansu w klasie wojewódzkiej, jak i zajęcie zaszczytnego III miejsca w walkach o Puchar C. R. Z. Z, jest następujący.

1. Urbańska Krystyna
2. Rzepczyńska Krystyna
3. Sroczyńska Bogumiła
4. Gorajska Barbara
5. Sroczyńska Barbara
6. Górecka Lucyna

W drużynie męskiej siatki posiadamy młody narybek, który w roku przyszłym będzie poważnym przeciwnikiem dla drużyn Okręgu Poznańskiego. Zaznaczyć trzeba, że drużyna męska składa się z chłopców, którzy nie przekroczyli 18 rok życia.

Podajemy skład drużyny męskiej:

1. Mędraszyk Eugeniusz
2. Walkowiak Eugeniusz
3. Wilczyński Lech
4. Nowicki Stanisław
5. Czarnecki Ryszard
6. Kamyszek Wacław
7. Kilanowski Jan
8. Komornicki Zdzisław
9. Pietrowicz Marian

Drużyna ta zajęła pierwsze miejsce o Puchar C. R. Z. Z. w skali wojewódzkiej naszego Zrzeszenia na rok 1953, po wyeliminowaniu silnej drużyny „Budowlani" Piła.

W obecnej fazie przygotowań do mistrzostw Okręgu poznańskiego drużyna żeńska i męska znajduje się pod opieką kol. Majdrowicza Br., który intensywnie przygotowuje wyżej wymienione zespoły do zbliżających się rozgrywek klasy wojewódzkiej.



Sekcja siatki męska Z. S. Budowlani Poznań odmłodzona na starcie do mistrzostw Poznania. Stoją od lewej: Mądraszyk, Walkowiak, Wilczyński, Nowicki, Czarnecki, i Kamyszek. Klęczą od lewej: Kilanowski, Komornicki i Piotrowicz. Rok 1953.

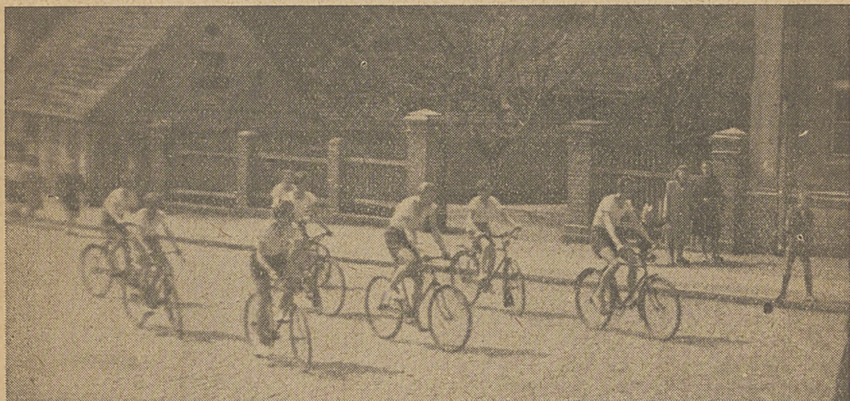
KOLARSTWO SZOSOWE

Sekcja kolarska znajduje się przy kole sportowym w Śmiglu. Składa się ona z takich zawodników, jak Siejak Zbigniew, Majorczyk Marian, Kaczmarek Zbigniew i Pribe.

Sekcja kolarska bierze udział w mistrzostwach indywidualnych Okręgu Poznańskiego. Do sukcesu sekcji zaliczyć należy sklasyfikowanie zawodnika Siejaka Zbigniewa na III miejscu w skali wojewódzkiej na dystansie 50 km i Majorczyka Mariana na V miejscu, na rok 1952. Sekcja bierze



Drużyna kolarska Budowlani Śmigiel na krótko przed odjazdem na wyścigi kolarskie do Opola w roku 1951.



Przejazd drużyny kolarskiej turystycznej na start do biegu na 20 klm okręgu poznańskiego w Śmiglu. Rok 1952.

udział we wszystkich imprezach o charakterze mistrzostw jak i wyścigach propagandowych.

Obok drużyny wyścigowej sekcja posiada doskonały zespół młodych kolarzy turystycznych. Stosunkowo mały zespół kolarzy typu turystycznego posiada Koło Sportowe w Żabikowie, który jednakże bierze żywy udział we wszystkich imprezach i akcjach masowych.



Wyjazd drużyny kolarskiej Budowlani Śmigiel na zakończenie sezonu kolarskiego w Gnieźnie. Rok 1952.



Start ogólny zawodników do wyścigu szosowego na dystansie 100 klm o mistrzostwo województwa poznańskiego na rok 1953. Start na szosie przy mieście Śmigiel. Maj 1953.

HOKEJ NA TRAWIE

Sekcja hokejowa założona została w lutym 1953 r. Do powstania sekcji przy naszym Zrzeszeniu przyczynili się wybitnie ob. Lindner i Paczkowski Zbigniew. Jest to najmłodsze ogniwo sportowe przy naszym Zrzeszeniu w skali krajowej. Sekcja składa się z młodzieży, której wiek nie przekracza lat 17. Po krótkim okresie organizacyjnym, drużyna ta została zgłoszona do mistrzostw wojewódzkich, gdzie zajęła 9 miejsce, przed A.Z.S. Poznań.

Drużyna juniorów brała udział w mistrzostwach Okręgowych juniorów i została pokonana jedynie przez juniorów Z. S. „Stal". W szeregach sekcji posiadamy dobrze zapowiadających się zawodników, jak Czarnecki. Tomaszkiewicz i Torz, którzy poważnie brani są pod uwagę do kadry wojewódzkiej.



Młode talenty hokeja na trawie, sekcji hokejowej Budowlani Poznań. Stoją od lewej: Czarniecki, bramkarz Staniecki i Torz.

Sekcja hokeja na trawie Budowlani Poznań po meczu o mistrzostwo województwa poznańskiego z Z. S. Ogniwo Gniezno w Gnieźnie. Czerwiec 1953.

S Z E R M I E R K A

Drużyna szermierki składa się z trzech zespołów i to zespołu kobiet we florecie, zespołu mężczyzn we florecie i zespołu mężczyzn w szabli. Sekcja ta zorganizowana została w kwietniu 1952 r. Organizatorem tej sekcji był fechmistrz ob. Ignacy Hoffa.

W klasyfikacji wojewódzkiej na rok 1953, przeprowadziliśmy przez I. Krok Siermierczy 12 zawodników. Na czoło florecistek wysunęła się zawodniczka Wikarska. Wśród chłopców we florecie wysunęli się Ruszkiewicz, Olejnik-Kamiński i Zielonka. W szablach dobrze zapowiadają się Ratajczak, Zawodny i Burkieciak.

W pierwszym spotkaniu szermierczym na terenie województwa naszego drużyna ta walczyła z awansowaną drużyną Kolejarza ze Stęszewa, który został pokonany na własnym gruncie we florecie przy równym stosunku 8 : 8, lepszym stosunkiem trafień. W szabli przegraliśmy z Kolejarzem Stęszew 5 : 4. Sekcja bierze udział we wszystkich zawodach jak i imprezach propagandowych. Po zorganizowaniu woj. Ośrodka Szermierczego przy W. K. K. F. w Poznaniu, zawodnicy nasi zostali skierowani do tego ośrodka, gdzie szkolą się pod fachowym okiem instruktorów. W skład kolektywu instruktorów Ośrodka Szermierczego wszedł nasz fechmistrz Hoffa.



Drużyna szermiercza Budowláni Poznań po walkach klasyfikacyjnych w kwietniu 1953 roku w sali Technikum Budowlane w Poznaniu. Siedzą od lewej: Inż. Firlej, kierownik sekcji, Ign. Hoffa fechmistrz sekcji szermierczej, dyr. Guzio, dyrektor Technikum Budownictwa w Poznaniu, sędzia zawodów ob. Kowalski, prof. Sobiecki z Technikum Budownictwa, mgr Wielgosz, zastępca kierownika sekcji dla spraw technicznych, sędzia Walkowiak. Pierwszy od lewej doskonały florecista Zielonka. Ósma od lewej doskonała florecistka Wikarska. Pierwszy od prawej szablista Olejnik.

ŁUCZNICTWO

Stosunkowo młodym zespołem w naszym Zrzeszeniu jest sekcja łucznicza. Organizatorami tej sekcji są: Ziętkiewicz Mieczysława i Ziętkiewicz Czesław. Sekcja skupia w tej chwili 15 zawodników i zawodniczek. Na czoło sekcji wśród kobiet wysunęły się Ziętkiewicz Mieczysława, Guza Helena i Szumińska Teresa. Pośród mężczyzn: Ziętkiewicz Czesław, Pyszny i Michałowski. Są oni klasą dla siebie. Zespół ten zdobył na Drużynowych Mistrzostwach Wojewódzkich, organizowanych w Kępnie w dniu 3 maja 1953 r. w klasie B. drużynowo I miejsce.

Na Mistrzostwach Łuczniczych organizowanych przez C. R. Z. Z. w lipcu 1953 r. w Szczecinie zawodniczka Ziętkiewicz ustanowiła nowy rekord Okręgu Poznańskiego na odległość 25 m, uzyskując 209 pkt. Drużyna bardzo intensywnie trenuje przez cały sezon i w przyszłym roku będzie groźnym przeciwnikiem dla drużyn Stali i Kolejarza.



Zespół łuczniczy Budowlani Poznań w trakcie strzelania na odległość 50 m na Mistrzostwach CRZZ w Szczecinie w lipcu 1953.



Zespół łuczniczy Budowlani Poznań po zdobyciu 1. miejsca w wojewódzkich zawodach łuczniczych klasy 3 w Kępnie w dniu 3 maja 1953. Od lewej strony: Ziętkiewicz Mieczysława, Szumińska Teresa, Ziętkiewicz Czesław, Guza Helena, klęczą: Michałowski i Pyszny.



Zawodniczka łucznicza Ziętkiewicz Mieczysława z Budowlani Poznań w chwili po ustanowieniu nowego rekordu okręgu poznańskiego na dystansie 25 metrów uzyskuje 209 pkt na Mistrzostwach CRZZ w Szczecinie w lipcu 1953 roku.

Każdy sportowiec — walczy czynnie o utrwalenie pokoju

TENIS STOŁOWY

Tenis stołowy jest rozpowszechniony przy każdym kole sportowym. Dobre drużyny posiadają — Budowlani Ostrzeszów, Budowlani Śmigiel, Zjedn. Bud. Wojskowego w Poznaniu, P. P. Z. B. w Poznaniu, Zjedn. Rob. Inżynieryjnych w Poznaniu, Zjedn. Nr 1 Bud. Miejsk. Zarz. 10 w Kaliszu, Gniezno, Piła i Ostrów.

Drużyna Budowlani Ostrzeszów w Mistrzostwach Okręgu Poznańskiego Z. S. „Budowlani" zdobyła pierwsze miejsce i tym samym Puchar Przechodni ufundowany przez Radę Okręgową Z. S. „Budowlani". Drużyny te zaliczone zostały do klasy powiatowej naszego województwa.

Drużyną wyczynową w klasie wojewódzkiej jest drużyna tenisa stołowego przy P. P. Z. B. w Poznaniu. W skład drużyny wchodzą zawodnicy:

1. Pągowski Mieczysław
2. Tumasz Józef
3. Kosmulski Jacek
4. Rudzki Henryk

Drużyna ta ma bardzo poważne osiągnięcia sportowe w roku 1952, gdzie po ciężkich walkach w klasie wojewódzkiej zakwalifikowała się obok Z. S. „Stal" do dalszych rozgrywek o tytuł drużynowego Mistrz Polski. W walkach o tytuł drużynowego Mistrza Polski, drużyna nasza wylosowała grupę zachodnią, w której brały udział następujące drużyny: Spójnia Tczew, Stal Wrocław, Stal Siemianowice i Kolejarz Szczecin. Budowlani zajęli w tej grupie III miejsce.

Do kadry wojewódzkiej tenisa stołowego należy nasz zawodnik inż. mgr Pągowski Mieczysław.

Z młodszego narybku wybiły się talenty, jak Rudzki Henryk, Kiesling Ryszard, Kempiak i Mądrecki. Przy umiejętnym kierownictwie odmłodzona drużyna Budowlanych może pokusić się o lepsze wyniki w sezonie 1953/54.

NARCIARSTWO

Ukształtowanie terenu woj. poznańskiego nie sprzyja specjalnie do uprawiania narciarstwa wyczynowego. Jednakże z powodzeniem uprawiać można narciarstwo turystyczne. Sekcja narciarska przy naszym Zrzeszeniu została zorganizowana na przełomie roku 1952. Wydatną pomocą przy organizacji sekcji przyszli nam tow. z Zjedn. Nr 2 B. M. Zarz. 1 w Poznaniu w osobach Goebla i Wilka Eugeniusza. W krótkim czasie — bo od października 1952 r. do lutego 1953 r. zmontowano silną drużynę narciarską, która pierwszy raz w historii naszego Okręgu brała udział w Narciarskich Mistrzostwach Polski naszego Zrzeszenia w Ustroniu Polanie, dniach 6 i 7 lutego 1953 r.

Że drużyna poznańska była swego rodzaju rewelacją na Mistrzostwach Polski, wykazują to niżej podane wyniki, osiągnięte przez naszych narciarzy.

Młodziutki zawodnik, bo 18 lat liczący — Opatowski Lech ustanowił nowy rekord krajowy naszego Zrzeszenia, kat. juniorów w biegu zjazdowym. Trasa biegu zjazdowego wynosiła 1000 m, czas osiągnięty przez tego zawodnika jest bardzo dobry i wynosi 1.07,5 min.

W kategorii seniorów biegu zjazdowego zawodnicy nasi uzyskali następujące wyniki:

1. Wilk Eugeniusz, 18 miejsce, czas 1.48,5 min. W slalomie gigancie, zawodnicy nasi uzyskali następujące wyniki:

1. Dziewulski Ludwik — 26 miejsce — czas 1.006 min.
2. Wilk Eugeniusz — 27 miejsce — czas 1.01,4 min.
3. Goebel Jerzy — 48 miejsce — czas 1.25,4 min.

W biegu zjazdowym startowało przeszło 40 zawodników, natomiast w slalomie gigancie startowali zawodnicy Z. S. „Stal" i „Budowlani".



Drużyna narciarska Budowlani Poznań, która brała udział w Mistrzostwach Polski naszego Zrzeszenia w Ustroniu Polanie w dniach 6 i 7 lutego 1953.

SEKCJA PŁYWACKA

Sekcja pływacka po przejściowym zreorganizowaniu w roku 1952 i pozyskaniu trenera państwowego kol. Krajczewskiego Henryka wykazuje wybitną poprawę w samym szkoleniu zawodników jak i osiągniętych wyników.

Podajemy poniżej tabelę porównawczą osiągniętych wyników przez naszych zawodników w roku 1952 i 53.

Wyniki:	1952 r.	1953 r.
1. Tasarek Andrzej — jun. II klasa		
100 m stylem dowolnym	1.13,8	1.19,2
200 „ „ „	2.45	2.36,1
400 „ „ „	6.06,3	5.41
1500 „ „ „	24.536	23.549
2. Meissner Jan — junior II klasa		
100 m styl motylkowym	1.34,5	1.21,8
200 „ „ „	3.38	2.14
3. Mikołajczak Ryszard — junior II klasa		
100 m styl. dowolnym	1.16,2	1.10,9
200 „ „ „	3.09	2.51
400 „ „ „	7,25	6.08,7
1500 „ „ „	—	25.56,9
4. Ostaszewski Adam — junior II klasa		
100 m styl. dowolnym	1.23	1.16,8
200 „ „ „	3.27	3.04
400 „ „ „	7.13	6,42,6

5. Drewniak Lucjan — senior II klasa

100 m styl. dowolnym	1.21	1.18,4
200 „ „ „	—	3.07,6
400 „ „ „	—	6.43,1
100 „ grzbiet	—	1.39,4

6. Styperek Alojzy — junior II klasa

100 m grzbiet	1.39	1.37,3
200 „ „	3.41,2	3.20,5
400 „ „	—	7.35
100 „ styl. dowolnym	1.26	1.24,6
1500 „ „ „	—	27.14,3

7. Mikołajczak Marek — młodzieżowa II klasa

100 m styl. dowolnym	—	1.21,3
200 „ „ „	—	3.09
400 „ „ „	—	7.22,1

8. Sołtysiński Jan — junior II klasa

100 m klasycznym	1.34,5	1.30,7
200 „ „	3.18,8	3.18,5
400 „ „	7.03	—
100 „ motylkiem	1.34	—

Pozostali zawodnicy, jak Bartusz Ryszard, Staniecki Jerzy, Unierzycki Jerzy, Stranz Tadeusz, Kokorniak Leonard i inni stanowią dopiero materiał zawodniczy i osiągają wyniki na przełomie III a II klasy.

Zawodnicy juniorzy Tasarek Andrzej, Mikołajczak Ryszard, Meissner Jan i młodzik Mikołajczak Marek zaliczają się do czołówki Okręgu.

Mistrzostwa pływackie miasta Poznania — zawodnicy nasi uzyskali następujące wyniki:

1.	Tasarek Andrzej — 400 m styl. dowolnym	III miejsce
2.	Mikołajczak Ryszard — 400 m styl. dowolnym	IV „
3.	Mikołajczak Marek — 400 m styl. dow. młodz.	II „
4.	Meissner Jan 100 m styl. mot.	I „
5.	Tasarek Andrzej 100 m styl. dow.	III „
6.	Mikołajczak Ryszard 100 m styl. dow.	VI „
7.	Meissner Jan 200 m styl. mot.	I „
8.	Tasarek Andrzej 200 m styl. dow.	III „
9.	Mikołajczak Ryszard 200 m styl. dow.	V „
10.	Mikołajczak Marek 50 m styl. dow. młodz.	II „

Ogólnie w Mistrzostwach Pływackich miasta Poznania zawodnicy sekcji zdobyli 2 tytuły mistrzowskie i to: Meissner Jan i 3 tytuły wicemistrzowskie zdobył Mikołajczak Marek.

Do Mistrzostw Wojewódzkich zakwalifikowali się: Tasarek Andrzej, Mikołajczak Ryszard, Meissner Jan i Mikołajczak Marek.

W Mistrzostwach wojewódzkich w pływaniu w ogólnej punktacji w klasie juniorów zajęliśmy III miejsce, za Z. S. „Unia" i Z. S. „Stal". Tytuły mistrzowskie zdobyli:

na 100 m i 200 m styl. motylkowym — Meissner Jan
„ 50 m styl. dowolnym w kl. młodz. — Mikołajczak Marek.

Na podstawie osiągniętych wyników w Mistrzostwach Wojewódzkich Sekcja Pływania przy W. K. K. F. powołała do reprezentacji wojewódzkiej na Mistrzostwa Polski juniorów i młodzików zawodników: Meissnera, Tasarka, Mikołajczaka Ryszarda i Mikołajczaka Marka.

W Mistrzostwach Polski startowali kol. Meissner i Tasarek. Zawodnicy Mikołajczak Ryszard i Marek z uwagi na chorobę nie wyjechali.

Na Mistrzostwach Polski Z. S. „Budowlani" w marcu 1953 r. w Poznaniu zawodnik Tasarek Andrzej zdobył tytuł Mistrza Zrzeszenia na 200 m stylem dowolnym. Zawodnik Sołtysiński Jan zajął III miejsce na 200 m styl. klasycznym. Zawodnik Meissner Jan IV miejsce na 100 m stylem motylkowym.

Sztafeta męska na dystansie 4×200 m stylem dowolnym zajęła III miejsce.

W ogólnej punktacji sekcja zajęła V miejsce na skali krajowej spośród 10 startujących okręgów.

Na obozie Zrzeszeniowym pływaków w Głupczycach — zawodnik Tasarek Andrzej w zawodach kontrolnych i eliminacyjnych ustanowił nowy rekord Zrzeszenia na 200, 400 i 1500 m stylem dowolnym. Na 100 m styl. dow. zawodnik Tasarek uplasował się na III miejscu. Zawodnik Meissner uzyskał w eliminacjach na 100 m styl. motylkowym II miejsce i na 200 m styl. motylkowym II miejsce.

Zawodnik Mikołajczak Ryszard w eliminacjach zajął na 100 m styl. dowolnym V miejsce.

Podniesienie poziomu sekcji pływackiej zawdzięczamy niezmordowanej pracy trenera Krajczewskiego, który położył wybitne zasługi w rozwoju sekcji pływackiej na terenie woj. poznańskiego. Rada Główna naszego Zrzeszenia powołała trenera Krajczewskiego do Sekcji Społecznej Pływackiej przy Radzie Głównej, gdzie pełni funkcję przewodniczącego.

Grudzień zamyka roczną działalność kół i zespołów sportowych. Już tylko kilka miesięcy dzieli nas od rozpoczęcia nowego roku pracy, w który musimy wejść z nowym planem, nowymi zadaniami, by zapewnić wyższy poziom organizacyjny pracy koła, oraz sportowo-wyszkoleniowy i wychowawczy największej ilości jego członków. By dobrze ułożyć plan rocznej działalności i uniknąć błędów przy jego realizacji, należy bardzo wnikliwie przeanalizować przebieg prac, osiągnięcia i błędy roku, który zostaje za nami. Rady kół i zespołów sportowych korzystać powinni z uwag i ocen szerokiego aktywu działaczy i wszystkich swoich członków.

Doświadczenia i obserwacja przebiegu realizacji zadań planowych kół i zespołów sportowych w bieżącym roku wskazują wyraźnie, że cały szereg błędów popełnianych w pracy wynikało z niedostatecznego oparcia się o pomoc i współdziałanie z czynnikami, które do pracy tej mogły wnieść dużo. W niedostatecznej mierze wykorzystano doświadczenia i pomoc miejscowej organizacji ZMP, rady zakładowej, kierownictwa zakładu pracy oraz istniejących organizacji masowych.

Wszyscy pracownicy zdobywają normy do S. P. O.



Czy jesteś już członkiem Powszechnej Spółdzielni Spożywców



w Poznaniu

Jeśli NIE, to TRACISZ, bowiem P. S. S. dla swych członków

Organizuje:

- Kursy kroju i szycia
- Kursy racjonalnego żywienia
- Kursy trykotarstwa
- Pokazy racjonalnego żywienia
- Wycieczki do pięknych miejscowości
- Koncerty
- Przedstawienia z udz. art. scen poznańskich
- Zabawy dla dzieci i starszych
- Akademie i wieczornice

Prowadzi:

- Wypożyczalnie sprzętu gosp. domow.
- Poradnie kroju i szycia
- Bezpłatne magle

ZAPISZ SIĘ WIĘC W NAJBLIŻSZYM SKLEPIE!!!

Wykonujemy na zamówienie

wszelki sprzęt sportowy
branży skórzanej oraz naprawy

SPÓŁDZIELNIA BRANŻY SKÓRZANEJ

„S P O R T O W A"

Poznań, Nad Wierzbakiem 9, tel. 520-26 i 86-32

SPÓŁDZIELNIA PRACY
W Y R O B Ó W
METALOWYCH I MODELARSKICH
W P O Z N A N I U

ul. Grunwaldzka 81, tel. 78-21

wykonuje modele odlewnicze i wszelkie prace związane z tłocznictwem metalowym. Przyjmuje w usługach prace tokarskie, wiertnicze, spawalnicze oraz ślusarskie.

Spółdzielnia Inwalidów

„WSPÓŁPRACA"

Z. O. U. w Jarocinie

Punkty usługowe:

ZEGARMISTRZOWSKI — ul. Walki Młodych 1 — zaopatrzony w najnowocześniejsze części do zegarków (skup starych) SZEWSKI i KRAWIECKI — ul. Walki Młodych 14 — ubrania miarowe, buty oraz wszelkie naprawy — RYMARSKO-TAPICERSKI — ul. Łokossowskiego 24 — wykonuje uprzęże na zamówienia itp.

Punkt usługowy w Żerkowie
Kiosk dla obsługi wsi w Luszczanowie

Państwowa Komunikacja Samochodowa

Ekspozytura Osobowa w Poznaniu

ul. Przemysłowa 11 — — Tel. 18-94

w y k o n u j e:

przewozy osób na liniach dalekobieżnych i podmiejskich, według taryfy urzędowej

---

Miejski Handel Mięsem w Poznaniu

poprzez swoje sklepy mięsne, rybne i gastronomiczne

p o l e c a:

drób w pełnym asortymencie (również dzielony w połówki i ćwiartki), ryby słodkowodne i morskie, oraz konserwy rybne, mięso i wędliny w pełnym asortymencie, oraz wyroby gastronomiczne, jak sałatki, bigosy, gulasze, galarety itp.

SPÓŁDZIELNIA PRACY REMONTOWO BUDOWLANA

w Kaliszu, ul. Babina 11

Tel. 18-43 Tel. 18-43

wykonuje wszelkie prace wchodzące w zakres budownictwa

POWSZECHNA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW W JAROCINIE

Prowadzi na terenie miasta sklepy spożywcze, nabiałowe, piekarskie, cukiernicze, masarskie, artykułów skórzanych i włókienniczych, zaopatrzone w bardzo szeroki asortyment towarów.

Ponadto prowadzi ratalną sprzedaż odzieży, detaliczną sprzedaż materiałów opałowych, produkcję pieczywa zwykłego i cukierniczego, wyrobów wędliniarskich, rozlewnię piwa i wytwórnię wód gazowych.

Gdy chcesz zostać współgospodarzem tych placówek, zapisz się na członka tych spółdzielni!

Spółdzielnia Pracy

WYTWÓRNIA WÓZKÓW I WAG

KALISZ, ul. Kościuszki 18 — Tel. 15-83

Punkt usługowy
Ostrów Wlkp., ul. 23 Stycznia 23

Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy

„ZJEDNOCZENI FRYZJERZY"

z odp. udziałami

Poznań, ul. Garbary 16
Telefon nr 39-58

Robotnicza Spółdzielnia Pracy Branży Skórzanej

„KALETNIK"

Poznań, ul. Górczyńska 36. Tel. 65-73.

Prowadzi na terenie m. Poznania następujące punkty usługowe

Rokossowskiego 176
Wielka 23
Zamkowa 3
Walki Młodych 23/25
Dzierżyńskiego 82

Cena zł 6,—

Z. S. Budowlani Poznań. — Nakład 3 000. Ark. druk. 2¾.
Pap. druk. sat. kl. VII, 61×86, 70 g.
Rękopis otrzymano 10. 9. 53. Podpisano do druku 10. 12. 53.
Druk ukończono 18. 12. 53.

Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka w Poznaniu — 2782/11. 53. — K-4-52 207 Cena zł 6.—